

ת"פ 18145/11/20 - מדינת ישראל נגד עבד אלכרים אגבאריה - נדון, עודאי אגבאריה

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 18145-11-20 מדינת ישראל נ' אגבאריה

כבוד השופט גיא אבנון

לפני:

מדינת ישראל

המאשימה:

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

1. עבד אלכרים אגבאריה - נדון

הנאשמים:

2. עודאי אגבאריה

עו"ד שני מלול

בשם המאשימה:

עו"ד שרון גואטה

בשם הנאשם 2:

גזר דין לנאשם 2

1. הנאשם 2 (יכונה להלן גם בשמו: עודאי) הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות אספקת סמים מסוכנים, לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים); החזקת סמים לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) סיפא לפקודת הסמים. הנאשם 1 הוא אביו של עודאי (הנאשמים יכונה להלן גם בהתאם לקשר המשפחתי ביניהם: האב, הבן). האב שריצה עונש מאסר ממושך בבית סוהר השרון (להלן: בית הסוהר), פנה בשיחת טלפון לבנו וביקשו לספק לו סמים בבית הסוהר, תוך שהנחה את הבן מנין לקחת את הסמים. ביום 26.2.20 בשעות הצהריים הגיע עודאי לבית הסוהר כדי לבקר את אביו, כשבמכנסיו הוסלקו סמים מסוג חשיש במשקל 11.45 גרם, אותם התעתד להעביר לו. השניים נפגשו בחדר הביקורים, והבן העביר לאביו את הסמים דרך אשנב בחלון ההפרדה. באותן הנסיבות החזיק עודאי בין חפציו האישיים בסם מסוכן מסוג חשיש במשקל 0.24 גרם לצריכתו העצמית.

2. עודאי הופנה לשירות המבחן ובהמשך לממונה על עבודות שירות, ובדיון מיום 4.1.23 טענו הצדדים לעונש באופן חופשי. להלן יובאו עיקרי התסקירים. עודאי יליד 1999, רווק, נעדר הרשעות קודמות, מתגורר בבית אמו. אביו

עמוד 1

מרצה מאסר ממושך בגין רצח מאז היה עודאי כבן שמונה. אמו של עודאי מתפרנסת בדוחק מעבודות ניקיון. בהיותו בן 10 הוציאו שירותי הרווחה את עודאי ואחיו הבכור למסגרת חוץ ביתית על רק מצוקה כלכלית. בחלוף כשלוש שנים שב עודאי לביתו בשל געגועים וקשיי הסתגלות. הוא נשר ממערכת החינוך לאחר תשע שנות לימוד, לדבריו על רקע הצורך לסייע בפרנסת המשפחה. הוא עבד בניקיון, בבניין, במפעל (עד לסגירתו), ולאחרונה עובד כמתקין דלתות. עודאי הודה במיוחס לו, סיפר כי אביו הפעיל עליו לחץ לספק לו את הסמים בבית הסוהר, והסביר כי רצה לסייע לאביו במצוקתו. הוא הביע כעס על אביו, שאם לא די בכך שאיננו נוכח בחיי משפחתו, הוסיף וסיבכו בביצוע העבירה. עודאי הביע חרטה על המעשה, הכיר בכך שהפעיל שיקול דעת פגום, וכי התנהגותו מהווה פריצת גבול חמורה. לדבריו, בעקבות האירוע הפחית את תדירות ביקוריו אצל אביו. עוד סיפר כי לפני כשלוש שנים ניתק ביוזמתו את קשריו עם גורמים שוליים, מתוך חשש להתדרדרות במצבו. הוא חזר בתשובה ומנהל אורח חיים דתי. כן סיפר כי נהג בעבר לצרוך קנאביס ו"סמי פיצוציות", והפסיק בחלוף מספר חודשים. בהמלצת קצינת המבחן הופנה עודאי ליחידה לטיפול בהתמכרויות בעיר מגוריו. בדיקות שתן שנתן העלו ממצאים סותרים, ולמרות הצהרותיו בדבר נכונות להשתלב בטיפול, הוא נמנע מכך, והתקשה בהמשך שיתוף פעולה עם שירות המבחן. משכך נמנע שירות המבחן ממתן המלצה טיפולית. הממונה על עבודות שירות מצא אותו מתאים לעבודות שירות.

3. ב"כ המאשימה עמדה על כך שעודאי פעל באופן מתוכנן, הפגין תעוזה כשנכנס אל בין כותלי בית הסוהר כשסמים בכליו, ידע היטב את משמעות מעשיו, ויכול היה לחדול מביצועם בכל עת. היא עמדה על חומרת העבירה ופוטנציאל הנזק, הפנתה לפסיקה להמחשת מדיניות הענישה, וביקשה לקבוע את מתחם העונש בין 6-18 חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בנתוניו של עודאי והתרשמותה של קצינת המבחן, ביקשה לגזור את עונשו ל-10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על-תנאי וקנס.

4. באת כוחו של עודאי עמדה על גילו הצעיר במועד ביצוע העבירות, ועל הנסיבות החריגות בהן ביצע את המעשה לבקשתו של אביו, שהנחה אותו באשר למקום הימצאות הסמים. האב הוא העבריין העיקרי ומחולל האירוע, נדון בגין מעשיו מושא תיק זה (ואישום נוסף בעבירת איומים) בהסדר טיעון מוסכם למאסר בפועל למשך 18 חודשים, מהם 8 במצטבר לכל עונש אחר. נתונים אלו מתיישבים עם מספר שיקולים לקולה בקביעת המתחם: חלקו המשני של עודאי בביצוע העבירות (סעיף 40ט(א)(2) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין)), הנסיבות שהביאו אותו לביצוע העבירות (סעיף 40ט(א)(5) לחוק העונשין), ומידת יכולתו להימנע מביצוע המעשה (סעיף 40ט(א)(7) לחוק העונשין). בניגוד לפסקי הדין שהציגה ב"כ המאשימה, בענייננו אין מדובר במי שביצע את העבירה למטרת בצע כסף, או על רקע קשרים עברייניים, או חלילה בעורך דין שמעל באמון שניתן בו. כן ביקשה לשיקול לקולה את סוג הסם וכמותו. משכך ביקשה לקבוע את מתחם העונש בין 3-8 חודשי מאסר. בהיתן הודייתו של עודאי במיוחס לו, גילו, היעדר הרשעות קודמות ונסיבותיו האישיות לרבות מצבה הכלכלי הקשה של משפחתו וחלקו הנכבד בפרנסת המשפחה, ביקשה לגזור את עונשו בחלקו הנמוך של המתחם.

עודאי הביע צער וחרטה על מעשיו. לדבריו, "אני לא עושה דברים כאלה, אבא שלי ביקש ממני ולחץ אותי". כן סיפר כי אמו סובלת מנכות וכי הוא היחיד שמפרנס את בני המשפחה.

5. אך לאחרונה נזדמן למותב זה לגזור את דינה של עורכת דין שסיפקה סמים לאסיר בבית הסוהר (ת"פ 49042-02-20 מדינת ישראל נ' שיר סנדלר (29.3.22, להלן: עניין סנדלר), ערעורה על חומרת העונש נדחה (עפ"ג 6473-05-22 מיום 19.9.22) וכך גם בקשתה לרשות ערעור (רע"פ 7356/22 מיום 20.11.22), ואת דינו של האסיר שקיבל מעו"ד סנדלר את הסמים לשימושו העצמי (ת"פ 56199-02-20 מדינת ישראל נ' אמיר עיסא (21.12.22), לא חלוט). הנסיבות כמובן שונות מענייננו, אך חלק מהאינטרסים המוגנים זהים. ראו להלן מתוך גזר הדין בעניין סנדלר:

ראשית, עצם העבירה של אספקת סמים לאחר, עבירה המנויה ברשימה אחת עם עבירות הסמים החמורות ביותר, ובצדה עונש מאסר מרבי בן 20 שנים (המוגבל בבית משפט השלום לשבע שנים). פעם אחר פעם עמדו בתי המשפט על הנזק העצום הנגרם לחברה כתוצאה מנגע הסמים, עבירות הפוגעות בבריאות הציבור, בשלומם, בביטחונם, בסדר הציבורי, ומהוות אחד ממחוללי הפשיעה העיקריים וזרז לביצוע עבירות נוספות, בעיקר רכוש ואליומות. "עבירות הסמים הפכו זה מכבר לנגע הפוגע בציבור המשתמשים ובחברה בכללותה, ויש לעשות הכל על מנת למגרן ולעקור מן השורש, גם בדרך של ענישה קשה ומחמירה" - רע"פ 6869/17 יבגני פילברג נ' מדינת ישראל (11.9.17).

שנית, החדרת סמים אל בין כותלי בית הסוהר, קל וחומר אספקתם לכלואים, טומנת בחובה השלכות קשות נוספות, בפוגען בניהול התקין של בית הסוהר, בהגברת פשיעה ואליומות בין כתליו, ובהשלכה ישירה על המעמד וההיררכיה של אלו המחזיקים בסם, היכולים לעשות בו שימוש משני לצורך השפעה על אסירים אחרים. "ההלכה הפסוקה קבעה לא אחת כי יש להחמיר בענישתם של עברייני סם, ומקל וחומר שיש לנהוג כך במי שמנסה להחדיר סמים אל תוך בתי-הכלא" - רע"פ 10361/08 איגור זלוצבסקי נ' מדינת ישראל (14.12.08, להלן: עניין זלוצבסקי).

6. בצד השיקולים לחומרה הנובעים מעצם ביצוע המעשה - אירוע מתוכנן בו יהיו עודאי להכניס סמים אל בין כותלי בית הסוהר, אותם סיפק בתעוזה רבה לאביו, ברי כי הנסיבות מבססות מספר שיקולים לקולה: ראש וראשון - נתוניו האישיים של עודאי, היותו בן לאב אסיר שביקשו (שמא נכון לומר הורה לו) להביא בעבורו סמים לבית הסוהר, והנחה אותו באשר למקום הימצאם. אכן, לא מדובר במי שפעל תחת הגנת הכורח, וברי כי מצופה היה ממנו לפעול אחרת, אך לא ניתן להתעלם מפערי הכוחות בין האב ובנו, ומרצונו של עודאי להשביע את רצונו של אביו ולזכות באהבתו ובהערכתו. קצינת המבחן עמדה על האופן בו חווה עודאי את האירוע, על כך שהאב לחץ אותו לספק לו את הסמים, ומנגד רצונו לסייע לאביו במצוקתו. תגובתו הרגשית של הנאשם בפני קצינת המבחן, כשהלין על כך שהאב שאיננו נוכח בחיי משפחתו מזה שנים רבות (למעשה, כמעט כל חייו של עודאי), דרש ממנו לבצע מעשה שסיבכו בעבירה חמורה - מלמדת אף היא על מצבו של עודאי והקושי לסרב לדרישת אביו. סוג הסם וכמותו אף הם מקבלים משקל לקולה, לבטח ביחס לפסקי הדין שהוגשו ואלו שיוצגו עתה, וכך גם העובדה שלא מדובר בעבירה שבוצעה למטרת בצע כסף.

7. לבחינת מדיניות הענישה בעבירות סמים בין כותלי בית הסוהר, ראו פסקי הדין שלהלן:

(-) רע"פ 4144/15 אדם אבו אלטיף נ' מדינת ישראל (16.6.15, להלן: ענין אבו אלטיף). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בניסיון לאספקת סמים מסוכנים, זאת לאחר שהגיע לבקר אסיר כשבכליו סם מסוג חשיש במשקל 26.2 גרם וסם מסוג קנבוס במשקל 1.6 גרם. הסמים נתפסו בעת בדיקה שנערכה על המבקש בכניסתו לכלא. בית משפט השלום קבע מתחם עונש בין 6-18 חודשי מאסר לריצוי מאחורי סורג וברית, ובהינתן נתוני החיוביים של הנאשם גזר את עונשו בקצה הנמוך של המתחם, במאסר ממש, בתוספת מאסר על-תנאי, קנס בסך ₪ 12,000 ופסילת רישיון נהיגה למשך שנה. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשתו למתן רשות ערעור.

(-) רע"פ 1485/10 אודליה סתוי זאן נ' מדינת ישראל (2.3.10). המבקשת הורשעה בהתאם להודאתה בהחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, זאת בגין כך ששהתה במתחם המבקרים של בית סוהר איילון כשסמים מסוג הרואין וחשיש מוסלקים באיבר מינה. היא נדונה ל-8 חודשי מאסר בפועל, תוך שבית המשפט הדגיש כי במצב דברים רגיל היה מקום לגזור את עונשה באופן חמור יותר, אלא שנסיונותיה האישיות החריגות הביאו לתוצאה מקלה. ערעורה לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשתה למתן רשות ערעור.

(-) רע"פ 2408/09 קאיד סלאמה נ' מדינת ישראל (28.7.09). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בכך שבעודו אסיר בבית סוהר שטה, החזיק בכליו סם מסוכן מסוג הרואין במשקל 0.202 גרם לצריכתו העצמית. בית משפט השלום גזר את עונשו של הנאשם ל-8 חודשי מאסר בפועל, עליהם הפעיל בהצטברות חלקית שני עונשי מאסר על-תנאי בני מחצית השנה כל אחד, כך שהנאשם נדון סה"כ לעונש מאסר בפועל בן 13 חודשים, מאסרים על-תנאי ופסילת רישיון נהיגה למשך שנה. ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור.

(-) רע"פ 10361/08 איגור זלוצבסקי נ' מדינת ישראל (14.12.08). המבקש הורשע בהתאם להודאתו בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית, ניסיון לסחר בסם מסוכן וקשירת קשר לפשע, זאת לאחר שניסה להבריח 3.2 גרם סם מסוג הרואין לאסיר בכלא צלמון. בית משפט השלום גזר עליו 18 חודשי מאסר בפועל, עליהם הפעיל במצטבר מאסר על-תנאי בן 9 חודשים. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור, תוך שבית המשפט עמד על חומרת העבירה של החדרת סמים אל בין כותלי בית הסוהר.

(-) עפ"ג (מחוזי ב"ש) 12574-11-12 דוד גבאי נ' מדינת ישראל (16.1.13). המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בכך שהחדיר לבית הסוהר עם חזרתו מחופשה סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 2.131 גרם. בית משפט השלום קבע כי הסם הוחזק לצריכתו העצמית של המערער, קבע מתחם ענישה בין 6-18 חודשי מאסר בפועל, וגזר את עונשו לשנת מאסר בפועל, בתוספת הפעלת מאסר על-תנאי בן 4 חודשים, מחציתו במצטבר, כך שהמערער נדון ל-14 חודשי מאסר בפועל. כן נגזרו עליו מאסר על-תנאי וקנס בסך ₪ 5,000 או 3 חודשי מאסר תמורתו. הערעור התקבל אך באשר לגובה הקנס והמאסר שבצדו, כך שבית המשפט המחוזי הורה על הפחתת הקנס לסך של 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו.

מרבית פסקי הדין אליהם הפנתה המאשימה כרוכים באירועים חמורים יותר, בחלקם דובר בעורכי דין שהכניסו סמים אל בין כותלי בית הסוהר.

לאחר שנתתי דעתי לשיקולים עליהם עמדתי לעיל, ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת, החלטתי לקבוע את מתחם העונש בין 5-15 חודשי מאסר בפועל.

8. מקובלת עליי עמדת ההגנה לפיה ראוי לגזור את עונשו של הנאשם בקרבה לתחתית המתחם. עסקינן בבחור צעיר, בן 21 במועד ביצוע העבירה, ללא הרשעות קודמות, אשר הודה במיוחס לו, הביע צער וחרטה על המעשה, וחסך מזמנם של בית המשפט, של המאשימה ושל עדיה. שירות המבחן לא בא אמנם בהמלצה טיפולית, לאחר שהנאשם לא השכיל לשתף פעולה באופן מיטבי, ובעיקר נמנע מהשתתפות בהליך טיפולי, חרף הבעת מוטיבציה מילולית. מנגד, גם בשירות המבחן קיבל הנאשם אחריות מלאה על מעשיו, היטיב להצביע על הנסיבות שהובילו אותו לביצועם, והביע חרטה אותה מצאתי לקבל כאמיתית וכנה. הנאשם גדל בתנאי מצוקה קשים, מגיל צעיר ביותר ללא נוכחות פעילה של אביו בחייו, הוצא בילדותו מבית אמו למשך מספר שנים, נשר מלימודיו בבית הספר על מנת לסייע בפרנסת משפחתו, וחרף כל אלה הצליח לשמור על עצמו ולהימנע ממעורבות בעולם העברייני, פרט למעשה העבירה עליו הוא נותן עתה את הדין. עודאי בחור צעיר וחרוץ, אשר מתאמץ להתפרנס ולעזור לאמו במלחמת ההישרדות של החיים. באשר לרכיב כספי, במצב דברים רגיל יש לחייב נאשמים בעבירות סמים בקנס שיפגע בכיסם, ויהווה גורם הרתעה נוסף מפני הישנות עבירות אלו. ענייננו שונה. ראשית, מכיוון שלא מדובר בעבירה שבוצעה למטרת השאת רווח כספי למבצעה. שנית, בהתחשב בגזר דינו של האב, שלא חויב ברכיב כספי מוחשי, כי אם בהתחייבות צופה פני עתיד.

9. סוף דבר, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל.

המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות במועצה המקומית כפר קרע, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 22.12.22. הנאשם יתייצב ביום 28.2.23 בשעה 8:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוז צפון של שב"ס.

הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה, לרבות בדבר איסור צריכת אלכוהול, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. 4 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירה על פקודת הסמים מסוג פשע.

ג. הנאשם יתן התחייבות בסך 3,000 ₪ להימנע במשך שלוש שנים מביצוע עבירה על פקודת הסמים מסוג פשע. הנאשם יצהיר על התחייבותו לפני עוד היום, שאם לא כן, ירצה תקופת מאסר בת 5 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ד טבת תשפ"ג, 17 ינואר 2023, במעמד הצדדים.

עמוד 5

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.